

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **D. S.,**
bytem ,

zastoupeného advokátem Mgr Václavem Voříškem,
sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6,

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy ČR, Odbor agend řidičů,**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2020, č. j. 1473/2020-160-SPR/3,

takto :

I. **Žaloba se zamítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění :

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo částečně změněno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 2. 12. 2019, č. j. MHMP 2418113/2019/ŠkM, kterým byl žalobce shledán vinen, že se při účasti na provozu na pozemních komunikacích neřídil dopravními značkami a na výzvu policisty jako řidič motorového vozidla nepředložil osvědčení o registraci vozidla policistovi ke kontrole. Bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

konstatováno, že dne 27. 8. 2019 kolem 23:05 hodin žalobce řídil motorové vozidlo tovární značky Mercedes, registrační značky X po ulici Nádražní v Praze 5, ve směru jízdy od ulice Na Zlíchově k ulici Moulíkova. V uvedené ulici se během jízdy neřídil přenosnou svislou zákazovou dopravní značkou č. B1 „Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech“, která byla pro jeho směr jízdy umístěna za tramvajovou zastávkou MHD „Lihovar“. Při silniční kontrole na výzvu policisty jako řidič motorového vozidla nepředložil osvědčení o registraci vozidla. Popsaným jednáním žalobce, byť i z nedbalosti, porušil povinnosti uložené mu v § 4 písm. c) a § 6 odst. 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (dále jen „zákon o silničním provozu“), čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1500 Kč a dále povinnost uhradit náhradu nákladů řízení ve výši 1000 Kč. Žalovaným byla změněna část výroku a odůvodnění týkající se vymezení porušené povinnosti tak, že původní znění „*Výše popsáním jednáním, byť i z nedbalosti, porušil povinnosti uložené mu závazně v ust. § 4 písm. c) a § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu.....*“, bylo nahrazeno zněním „*Výše popsáním jednáním tak, byť i z nedbalosti, porušil, porušil povinnosti uložené mu závazně v ust. ust. § 4 písm. c) a § 6 odst. 8 zákona č. 361/2000 Sb. ve spojení s ust, § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu.....*“. Podle § 90 odst. 5 správního řádu bylo ve zbytku napadené rozhodnutí potvrzeno. Rozhodnutím č. j. 1473/2020-160-SPR/4 ze dne 9. 2. 2021 byla opravena zjevná písařská chyba v napadeném rozhodnutí z původně uvedeného ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu na § 6 odst. 7 písm. b) zákona o silničním provozu.

2. Žalobce v žalobě namítl, že ve výroku žalovaného není jasně vymezeno, jaké konkrétní skutky jsou žalobci kladeny za vinu a porušením kterého právního ustanovení měl být který ze skutků spáchán. Jedno z porušených právních ustanovení bylo přidáno až rozhodnutím žalovaného.
3. Dále namítl neprokázání skutkového stavu v případě přestupku spočívajícím v porušení dopravní značky „Zákaz vjezdu“. K tomu poukázal na to, že tvrdil, že není známo datum a místo pořízení fotografie popisující umístění předmětné dopravní značky. Žalobce má za to, že z provedených důkazů se tyto skutečnosti podávaly pouze neurčitě. Z pořízených fotografií nevyplývá, že by žalobce byl zastaven právě v místě umístění značky. Do správního spisu byly založeny dvě fotografie - vozidla žalobce a dopravní značky, aniž by byl patrný jakýkoli místní a časový vzájemný vztah těchto fotografií. Podle žalobce není zřejmé, zda dopravní značka zákazu vjezdu byla pořízena v čase, kdy měl žalobce ulicí projíždět, ani to, že by žalobce projížděl právě ulicí, ve které byla vyfotografovaná dopravní značka umístěna. Žalobce má za to, že za situace, kdy popíral spáchání přestupku, bylo povinností správního orgánu řízení o přestupku buď zastavit, nebo doplnit dokazování, například o svědecké výpovědi policistů.
4. Žalobce má za to, že nebylo prokázáno, že na výzvu policisty jako řidič motorového vozidla nepředložil osvědčení o registraci vozidla. O tomto jednání nesvědčí žádný provedený důkaz. Správní orgán odkazuje toliko na úřední záznam. Jiný důkaz zde nebyl. Žalobce nepovažoval za dostatečné odůvodnění žalovaného, že policisté neměli žádný důvod uvádět nepravdivé či zavádějící informace, silniční kontrola je jejich běžnou činností. To podle žalobce nic nemění na skutečnosti, že nebyl proveden žádný řádný důkaz. Věrohodnost policisty jako svědka lze hodnotit teprve po provedení jeho výpovědi.

5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Pochybení správního orgánu I. st. bylo zjištěno při vymezení porušené povinnosti žalobcem, které bylo napraveno změnou výroku rozhodnutí žalovaným. Změnou došlo pouze ke zpřesnění porušené povinnosti a odkázání na § 6 odst. 7 písm. b) zákona o silničním provozu, tedy povinnosti mít jako řidič motorového vozidla u sebe osvědčení o registraci vozidla. Bylo rozhodnuto v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu tak, jak je uvedeno ve výrokové části napadeného rozhodnutí, což žalovaný považuje za přípustné, neboť jeho rozhodnutí tvoří s rozhodnutím správního orgánu I. st. jeden celek a nedošlo k rozšíření protiprávního jednání, které je žalobci kladeno za vinu. Zjištěná chyba v psaní (uvedení § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu namísto § 6 odst. 7 písm. b) zákona) byla napravena vydáním opravného rozhodnutí č. j. 1473/2020-160-SPR/4 vypraveného dne 9. 2. 2020. Ve zbylé argumentaci žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
6. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
7. Dle úředního záznamu ze dne 28. 8. 2019 si hlídka OHS Praha II dne 27. 8. 2019 v 23:05 hodin na křižovatce ulic Nádražní a Na Zlíchově, Praha 5, všimla vozidla tovární značky Mercedes, registrační značky X, které nerespektovalo dopravní značení B1 (zákaz vjezdu všech vozidel). Toto vozidlo bylo na ulici Nádražní, Praha 5, zastávka MHD ČSAD Smíchov, směr do centra, zastaveno a řidič vozidla byl vyzván k předložení dokladů potřebných k řízení a provozu vozidla. Hlídce nepředložil osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu. Na místě byla hlídkou pořízena fotodokumentace a bylo sepsáno oznámení přestupku, ke kterému se žalobce odmítl vyjádřit a podepsat jej.
8. Dle oznámení přestupku byl žalobce shledán podezřelým z přestupku na úseku přestupky fyzických osob podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, tím, že dne 27. 8. 2019 v 23:05 byl jako řidič vozidla tovární značky Mercedes, registrační značky X zastaven hlídkou PCR v ulici Nádražní u zastávky MHD ČSAD Smíchov Praha 5 ve směru na centrum, jelikož za křižovatkou ulic Nádražní a Na Zlíchově nerespektoval dopravní značení zákaz vjezdu všech vozidel (B1) a při kontrole nepředložil osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu, čímž porušil § 4 písm. c) a § 6 odst. 7 písm. b) zákona o silničním provozu a § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, a dopustil se tak přestupků dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a § 16 odst. 2 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla.
9. Dne 7. 10. 2019 byl správním orgánem I. st. vydán příkaz č. j. MHMP 1983094/2019/ŠkM, kterým byl žalobce shledán vinen, že při účasti na provozu na pozemních komunikacích neřídil dopravními značkami a na výzvu policisty jako řidič motorového vozidla nepředložil osvědčení o registraci vozidla policistovi ke kontrole. Popsaným jednáním, byť i z nedbalosti, porušil povinnosti dle § 4 písm. c) a § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu, čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.
10. Proti příkazu podal žalobce blanketní odpor. K ústním jednáním dne 15. 11. 2019 se žalobce ani jeho zástupce nedostavili. V podání ze dne 18. 11. 2019 žalobce namítl, že průjezdem ulicí Nádražní se přestupku nedopustil, není pravda, že neměl respektovat dopravní značení, které by zakazovalo vjezd do ulice.

11. Rozhodnutím Magistrátu hl. města Prahy ze dne 2. 12. 2019, č. j. MHMP-2418113/2019/ŠkM, byl žalobce shledán vinným, že dne 27. 8. 2019 kolem 23:05 hodin řídil motorové vozidlo tovární značky Mercedes, registrační značky X po ulici Nádražní v Praze 5, ve směru jízdy od ulice na Zlíchově k ulici Moulíkova, se neřídil přenosnou svislou zákazovou dopravní značkou č. B1 „Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech“, která byla pro jeho směr jízdy umístěna za tramvajovou zastávkou MHD „Lihovar“. Dle správního orgánu je umístění dopravní značky č. B1 zřejmé z fotodokumentace pořízené policií. Dále na výzvu policisty nepředložil osvědčení o registraci vozidla. Žalobce tak porušil povinnosti uložené mu v § 4 písm. c) a § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu, čímž spáchal přestupky podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za přestupky byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
12. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém namítl, že z fotodokumentace není patrné, kdy byla pořízena a kde se přesně nacházela dopravní značka č. B 1; oznámení o přestupku a úřední záznam nemohou být důkazy prokazující vinu žalobce, proto měl být proveden výslech policistů. Nebylo tak prokázáno nepředložení osvědčení o registraci vozidla.
13. Žalovaný odvolání zamítl napadeným rozhodnutím ze dne 7. 10. 2020. K námitce ohledně fotodokumentace žalovaný odkázal na úřední záznam, ve kterém je uvedeno, že hlídka na místě provedla fotodokumentaci a následně sepsala oznámení přestupku. Z fotodokumentace je dle žalovaného zřejmé, že předmětné místo bylo v rozhodnou dobu osazeno dopravní značkou č. B 1 „Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech“, která byla doplněna o dodatkovou tabulku č. E 13 „Mimo MHD a IZS“. Z pořízené fotodokumentace je dále zřejmé, že vozidlo odvolatele bylo zastaveno příslušníky Policie ČR v prostoru za výše uvedenou dopravní značkou, a to v blízkosti zastávky MHD „ČSAD Smíchov“. Výslech zasahujících příslušníků nebyl ve věci proto stěžejní, správní orgán I. stupně neměl povinnost je předvolat. K námitce neprokázání nepředložení osvědčení o registraci vozidla, odvolací správní orgán uvádí, že policisté neměli žádný důvod, aby uvedli nepravdivé či zavádějící informace. Silniční kontrola patří k jejich běžné činnosti, přičemž o ní byl sepsán úřední záznam, ve kterém je uvedeno, že odvolatel nepředložil osvědčení o registraci vozidla. Veškeré důkazy byly zhodnoceny jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti, proto pouhé tvrzení odvolatele bez prokazujících skutečností nemůže zpochybnit spáchání přestupku nepředložení osvědčení o registraci vozidla.
14. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Z obsahu výroku a odůvodnění rozhodnutí správních orgánů je zřejmé, kdy, na jakém místě a jakým porušením povinnosti se žalobce dopustil předmětných přestupků, soud námitku nepřezkoumatelnosti důvodnou neshledal. V souladu se zásadou jednoty řízení byl odvolací orgán oprávněn doplnit upřesnění porušení zákona, jehož se měl obviněný dopustit, aniž by tím žalobci vznikla újma na právu se odvolat (§ 90 odst. 1 písm. c) správního řádu), jelikož se jednalo o pouhé upřesnění, nikoli změnu ve smyslu nové právní kvalifikace dosud žalobci neznámé. Pokud by bylo rozhodnutí skutečně

nepřezkoumatelné, žalobce by neměl možnost uplatnit věcné námitky proti rozhodnutí o jeho vině, jak učinil podanou žalobou. Žalobce byl uznán vinným ze spáchání dvou přestupků podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu - nerespektování zákazu vjezdu (§ 4 písm. c) zákona o silničním provozu) a porušení povinnosti předložit osvědčení k vozidlu (§ 6 odst. 8 ve spojení s § 6 odst. 7 písm. b) zákona o silničním provozu).

16. Porušení zákazu vjezdu mělo být ve správním řízení prokázáno pořízením fotografií policistů. Okamžik pořízení fotografií je dle soudu prokázán oznámením přestupku, který žalobce odmítl podepsat, aniž by ve správním nebo soudním řízení namítl nemožnost se při zjištění přestupku policie vyjádřit do policií sepsaného oznámení přestupku. Taktéž nemá soud pochybnosti o místě pořízení fotografie jako takovém – ulice Nádražní, lokalitu přestupku žalobce ve správním řízení nezpochybnil. Žalobce však ve správním řízení zpochybnil prokázání umístění dopravní značky a žalovaný se s touto námitkou nevypořádal dostatečně, jestliže uvedl, že z pořízené fotodokumentace je zřejmé, že vozidlo žalobce bylo zastaveno za dopravní značkou č. B1, a to v blízkosti zastávky MHD „ČSAD Smíchov“. Z pořízené fotodokumentace dle soudu není zřejmé, kde byla dopravní značka umístěna a kde konkrétně byl žalobce zastaven, resp. že tomu bylo za dopravní značkou B1. Pořízené fotografie se týkají odlišných míst, z fotografií bez srovnání např. se snímky aplikace Google Street View nebo funkce panaroma na mapy.cz nevyplývá, že byl žalobce zadržen za dopravní značkou B1. Jestliže žalobce takovou námitku uplatnil již ve správním řízení, nikoli účelově teprve v soudním řízení, bylo na správních orgánech prokázat umístění příslušné značky, a to např. opatřením obecné povahy o umístění dopravní značky nebo opět výše uvedenými aplikacemi. Námitka o neprokázání přestupku porušení zákazu vjezdu je tak důvodná.
17. Co se týče druhého přestupku – nepředložení osvědčení o registraci vozidla má soud za to, že spáchání daného přestupku bylo prokázáno oznámením o přestupku podle § 74 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen zákon o přestupcích), ve spojení s pořízenými fotografiemi, které prokazují, že došlo k silniční kontrole žalobce, což žalobce nespornuje. Soud má za to, že sice oznámení o přestupku podle § 74 zákona o přestupcích má povahu úředního záznamu, avšak podezřelý z přestupku má právo se vyjádřit k údajům uvedených v oznámení při jeho vyhotovení, tedy i své vyjádření učinit součástí oznámení přestupku. Nejedná se tak o jednostranný správní akt bez možnosti účastníka ovlivnit jeho obsah. I proto nelze bez dalšího aplikovat blokační ustanovení § 137 odst. 4 správního řádu, dle kterého *záznam o podání vysvětlení nelze použít jako důkazní prostředek*. V dané věci oznámení přestupku neobsahovalo výpověď žalobce, která by byla podkladem pro rozhodnutí o vině a trestu žalobce. Není tak důvod aplikovat ustanovení § 137 odst. 4 správního řádu a vyloučit obsah oznámení přestupku z důkazů o vině žalobce. Pokud je námitka neprůkaznosti oznámení přestupku míněna ve smyslu možné libovůle či jednostrannosti policistů, má soud za to, že právě využití práva žalobce se nevyjádřit k okolnostem mu kladených za vinu v oznámení přestupku zásadně ztížilo jeho právní postavení ve správním a zejména soudním řízení se zřetelem na povahu přestupku – nepředložení osvědčení registrace vozidla. Řízení o přestupcích je sice ovládáno vyšetřovací zásadou a zásadou materiální pravdy, ale pokud se žalobce omezil pouze na obecné tvrzení o neprokázání nepředložení osvědčení, nevznikly důvodné pochybnosti o správnosti údaje o tom, že žalobce nevyhověl výzvě policie a nepředložil osvědčení o registraci, a proto nebyl důvod provést výslech policistů. *Nutnost výsledku policistů je vázána vždy na okolnostech konkrétního případu a nelze ji paušalizovat*

(srovnej NSS č. j. 5 As 40/2015 – 42). Jakkoli vyšetřovací zásadě odpovídá zásada absence povinnosti obviněného se vyvinut, nelze vzhledem k povaze protiprávního jednání obviněného (nepředložení osvědčení registrace vozidla) nevzít zřetel k úkonům obviněného před zahájením správního řízení i během něj, a to zejména v rozsahu posuzování věrohodnosti a úplnosti podkladů pro rozhodnutí.

18. Jak výše uvedeno v části prvního přestupku porušení zákazu vjezdu, soud považuje za rozhodné, zda ve správním řízení žalobce popíral okolnosti uvedené v oznámení přestupku a také možnost se při jeho vyhotovení k podezření ze spáchání přestupku vyjádřit. Žalobce v soudním ani správním řízení nepopřel, že se odmítl písemně vyjádřit při zadržení policií. Kdyby byl policií uveden údaj v rozporu se skutečností, tedy že předložil osvědčení registrace vozidla, jistě by takto namítl na místě samém. Uvedené úvahy nelze zaměňovat s výše uvedeným neprokázáním umístění dopravní značky. Oznámení přestupku neobsahovalo, kde byla umístěna dopravní značka, obsahovalo pouze právní kvalifikaci přestupku, tedy právní hodnocení, a nikoli skutkový stav. Ohledně osvědčení k registraci vozidla namítl žalobce teprve v odvolání neprokázání nepředložení osvědčení, aniž by tvrdil a zejména prokázal, že vůbec disponoval osvědčením o registraci vozidla. Žalobce tak nijak věrohodně nezpochybnil obsah oznámení přestupku, přestože takovou možnost měl, zejména v okamžiku jeho vyhotovení. Soud má určité výhrady k judikatuře požadující výsledk policistů, neboť má za to, že soudy vždy nemusí respektovat možnosti policistů uchovat v paměti běžnou silniční kontrolu v banálních případech porušení zákona. Rozhodné vždy bude, zda vznikne důvodná pochybnost o pravdivosti obsahu oznámení přestupku. Soud nespatřuje objektivní důvod požadovat obrazové a zvukové záznamy bagatelních přestupků spočívajících v nepředložení požadovaných dokladů, jestliže je řidiči vždy dána možnost ihned se písemně vymezit proti údajně nepravdivému závěru o nepředložení požadovaného dokladu. Teprve případný rozpor mezi skutečným stavem a nesouhlasem řidiče uvedeným v záznamu může vést k požadavku následného dalšího prokázání skutkového stavu, např. zvukovým a obrazovým záznamem, který prokáže, zda řidič vyhověl výzvě k předložení dokladů či nikoli. Lze mít důvodné pochybnosti o tom, že by požadavek žalobce na výsledk policistů směřoval ke snaze o řádné zjištění skutkového stavu, zejména pokud se žalobce nedostavil k jednání u správního orgánu I. stupně, ani jinak nevykázal snahu o zjištění skutkového stavu během správního řízení, kdy byl v řízení u správního orgánu I. stupně více méně pasivní.
19. Za oba přestupky ve vícečinném souběhu žalovaný podle absorpční zásady uložil minimální možnou výši trestu přípustnou pro oba přestupky jednotlivě. V obou případech se jednalo o přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který lze dle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložit pokutu od 1 500 Kč do 2 500 Kč. Nezákonnost rozhodnutí o vině žalobce za přestupek spočívající v nerespektování zákazu vjezdu tak neměla vliv na výši trestu, neboť pokuta 1 500 Kč je minimálním trestem v případě spáchání druhého přestupku – nepředložení osvědčení o registraci. Jinak řečeno, i bez uznání viny žalobce za spáchání přestupku zákazu vjezdu bylo možné žalobci uložit pokutu v minimální výši již uloženého trestu pouze za přestupek druhý, o němž bylo rozhodnuto v souladu se zákonem. Nezákonnost rozhodnutí spočívající v neprokázání spáchání prvního přestupku tak neměla vliv na zákonost rozhodnutí jako celku, neboť shodný trest by byl uložen žalobci i bez rozhodnutí o vině žalobce za první přestupek.
20. S ohledem na uvedené soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

21. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Žalobce úspěšný nebyl, proto mu náhrada nákladů nenáleží. Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 28. 6. 2023

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce